

VERSLAG VAN DE FEESTELIJKE HERDENKING
VAN HET VIJFTIG-JARIG BESTAAN DER
DEENSCHЕ BOSCHBOUWVEREENIGING,
(21—23 JUNI 1938)

door

Dr. Th. C. OUDEMANS

Als vertegenwoordiger der Nederlandsche Boschbouwvereniging bij het feest der Deensche Boschbouwvereniging ter gelegenheid van haar 50-jarig jubileum, acht ik het niet alleen een plicht, doch is het mij tevens een behoefte, aan de leden onzer Vereeniging verslag uit te brengen over de dagen, in Denemarken doorgebracht.

Vertrokken op Zondagavond 20 Juni van Amersfoort, arriveerde ik den volgenden namiddag te Kopenhagen, alwaar ik verwelkomd werd door de houtvesters Erik Lassen en A. E. Christensen. Tegelijk met mij arriveerde de vertegenwoordiger der Duitsche Boschbouwvereniging, Landforstmeister Meyer uit Hannover. Onze gastheeren waren zoo vriendelijk, ons per auto te begeleiden naar het bijzonder mooi gelegen strandhotel „Bellevue” te Klampenborg, waar kamers gereserveerd waren voor de buitenlandsche gasten. Hier maakten wij al dadelijk kennis met den vertegenwoordiger der Fransche Boschbouwvereniging, den Heer A. Magnéin, Inspecteur-Général des Eaux et des Forêts te Parijs. Er werd besloten, gezamenlijk een wandeling te maken door den z.g. „Dyrehaven” te Klampenborg, het meer dan 200 ha groote Deensche nationale park. Onmiddellijk kwamen wij onder de bekoring van de uitgestrekte loofhout-, en speciaal beukenbosschen. Een groote attractie van dit bezit vormen wel de honderden herten en reeën, die daar in volkomen vrijheid leven. Tijdens de wandeling ontspan zich al spoedig een levendig gesprek omtrent den tegenwoordigen stand van den Deenschen boschbouw, waarbij wij met belangstelling vernamen van het vele werk, dat in de laatste jaren verricht wordt in verband met het omzetten van beukenbosch in naaldhoutbosch. (Hierop kom ik later nog terug).

Na het diner in ons hotel, dat gelegen is aan een smal strand van de Sont, waren wij in de gelegenheid kennis te maken met de vertegenwoordigers der andere buitenlandsche boschbouwverenigingen. Noorwegen was vertegenwoordigd door den secretaris-generaal van den Landbouw Arne Høgsbro Holm, Zweden door den grootgrondbezitter

G. Sederholm, Finland door den „Forstraat" A. J. Caution en Engeland door het bestuurslid van de Engelsche Boschbouwvereniging A. D. Cle Suer.

Den volgenden ochtend kwam één der aan de buitenlandsche gasten toegevoegde houtvesters ons met eenige auto's van het hotel halen om ons te brengen naar het meest populaire plein van Kopenhagen, nl. „Raadhuspladsen", alwaar te 8 uur de samenkomst zou plaats vinden voor de groote excursie naar het Landgoed „Gisselfeld". De voorzitter der Deensche Boschbouwvereniging, „Hofjägermeister" De Neergaard, benevens ongeveer 150 leden dier Vereeniging, waren daar reeds aanwezig, zoodat wij met een aantal van hen kennis konden maken. Na een korte toespraak van den Voorzitter werden de gereedstaande autobussen bestegen en werd de ongeveer 70 km lange tocht via het dorpje Kjøbe ondernomen. Bij de inrijpoort van het „Gisselfeld-klooster" wachtte de hoofddirecteur daarvan, Leengraaf Aa. C. Danneskiold-Samsøe, ons op en leidde ons naar de binnenplaats van het indrukwekkende kasteel. Graaf Danneskiold nam daar het woord en vertelde in het kort het een en ander over het onder zijn beheer staande landgoed.

Daar ik mij voorstel, in een volgend nummer van dit tijdschrift een uitvoerig verslag te geven van de excursie naar het Landgoed „Gisselfeld", alsmede van die naar het Landgoed „Bregentved", waar wij op Donderdag 23 Juni de gasten waren van den Leengraaf Chr. Moltke-Bregentved, kan ik hier volstaan met mede te deelen, dat beide excursies een bijzonder vlot verloop hadden en begunstigd werden door mooi weer. Dat tijdens die beide excursies een voortreffelijke lunch met smørebød den excursionisten opnieuw kracht gaf om met opgewektheid het vele interessante in oogenschouw te nemen, behoef ik dengenen, die Denemarken reeds kennen, wel niet te vertellen.

De excursie naar „Gisselfeld" werd te 6 uur in den namiddag beëindigd door een afscheid in Kopenhagen, waarna de buitenlandsche gasten met auto's naar hun hotel gebracht werden. Onze gastheeren waren zoo vriendelijk, ons te 8 uur aldaar een onofficiël diner aan te bieden, waaraan behalve het bestuur der Deensche Boschbouwvereniging, ook de Directeur van het Staatsboschbeheer, de Heer Krarup, een aantal houtvesters, alsmede dames, deelnamen. Tijdens en na dien maaltijd had ik volop de gelegenheid, kennis te nemen van den bloei der Deensche Boschbouwvereniging en den goeden geest daarin te beluisteren. Tot mijn niet geringe verbazing vernam ik o.a., dat de Deensche Boschbouwvereniging ruim 600 leden telt, jaarlijks een flink subsidie van de Regeering ontvangt en een eigen kantoor heeft.

De populaire secretaris ,houtvester Bondo, zwaait daar dagelijks den scepter. (Voor mij als lid der Nederlandsche

Boschbouwvereening, die slechts 154 leden telt, was het werkelijk om jaloersch op te worden!)

Op Woensdag 22 Juni had te 11 uur in het bekende restaurant „Nimb” te Kopenhagen de officiële ontvangst plaats van de jubileerende Vereening. Al geruimen tijd vóór 11 uur heerschte een gezellige drukte in de mooie hall en de smaakvol versierde zalen van dat restaurant, in afwachting van de komst van den Minister van Landbouw, die zich bereid had verklaard, op de jubileumvergadering de gevoelens te vertolken van de Deensche regeering. Te 11.15 uur opende de Voorzitter de bijeenkomst, waarbij hij allereerst den Minister van Landbouw en vervolgens de buitenlandsche en Deensche gasten en alle aanwezige leden hartelijk verwelkomde en hun dankzegde voor hun aanwezigheid. Daarna gaf hij in vogelvlucht een overzicht van de geschiedenis der Deensche Boschbouwvereening, memoreerde enkele der verdienstelijkste leden en gaf vervolgens het woord aan den Minister van Landbouw. Daar ik helaas geen Deensch versta, ontging mij wat Zijne Excellentie zeide. Uit het op die toespraak volgende langdurige en hartelijke applaus meen ik echter de conclusie te mogen trekken, dat de Minister met groote waardeering getuigde van het vele werk, dat in de afgelopen vijftig jaar tot stand is gebracht.

Een rij van sprekers, waaronder allereerst de vertegenwoordigers der zeven vreemde landen, had nu de gelegenheid, hun gelukwensen aan te bieden. De door mij uitgesproken rede luidt als volgt:

„Als Vertreter des niederländischen Forstvereins spreche ich Ihnen zuerst unseren herzlichsten Dank aus für die lebenswürdige Einladung zur Beiwohnung der goldenen Feier Ihres Vereins. Wir legen auf Ihre Einladung sehr grossen Wert, da wir diese als einen Freundschaftsbeweis betrachten.

Der dänische sowie der niederländische Forstverein strebt ein hohes Ziel an und zwar die Förderung der Forstwirtschaft in des Wortes verwegenster Bedeutung.

Ich überbringe Ihnen hierbei die Grüsse aller niederländischen Waldbesitzer und Forstleute und gebe dem Wunsche Ausdruck, dass Ihr Verein einer guten Zeit entgegen gehen wird.

An eine ruhmreiche Vergangenheit wird in den nächsten Tagen feierlich zurückgedacht; von ganzem Herzen hoffen wir, dass Ihr Verein in Blüte zunehmen wird zum Heil und Segen des ganzen dänischen Volkes.

Es ist eine gute Gewohnheit, wenn man — zur Feierung eines gedenkwürdigen Tages — bei einem Freunde zu Gaste geht, ein Geschenk mitzubringen, das dem Jubilar wahrscheinlich Freude bringen wird. Der Vorstand des niederländischen Forstvereins will seinem Freundschaftsgefühl Ausdruck geben durch Anbieten eines Geschenks, das jedoch

heutzutage noch im Werden begriffen ist. Ich werde Sie nicht weiter in Spannung lassen was dieses Geschenk wohl sein mag, sondern Ihnen sofort mitteilen, dat es bestehen wird aus einem Säckchen mit 1 kg Saat der allerbesten grünen Douglas-Fichten welke in den Nederlanden Saat erzeugen. Als Symbol des Geschenkes, dat wir Ihnen hoffentlich in November zuschicken werden können, offriere ich Ihnen hierbei ein Säckchen, worin sich ein Gutschein befindet, mit den Worten: „Gültig für 1 kg Douglas-Saat von in den Nederlanden gewachsenen Douglas-Fichten“. Sie werden ersehen, dat dieses Säckchen zugeschnürt ist mit zwei Bändern in den Farben der dänischen und der niederländischen Flagge. Bitte sehen Sie darin eine Äusserung gegenseitiger Freundschaft und Hochachtung. Aus den Douglas-Samen, welke Sie innerhalb einigen Monaten erhalten werden, ist es möglich dat etwa 20.000 Sämlinge entstehen werden.

Ich spreche den Wunsch aus, dat ein grosser Teil derselben zu schönen, kräftigen Bäumen wachsen wird und dat diese zur Hebung der Naturschönheit in Dänemark ihren Beitrag liefern werden.

Ich hoffe, dat sie ein dauerhaftes Andenken an diesen gedenkwürdigen Tag bilden werden."

De vertegenwoordiger der Deense Heidemaatschappij hield een enthousiaste toespraak en bood als blijk van groote vriendschap en waardeering een kunstig gedreven zilveren voorzittersbel aan. Het behoeft wel niet nader gezegd te worden, dat voorts tal van bloemstukken de gevoelens kwamen vertolken van vrienden, vereenigingen en fabrieken. Na de receptie volgde 'een officiële lunch. Dadelijk na de lunch werden wij uitgenoodigd om met auto's te rijden naar Bella-høj, waar de groote Deense landbouwtentoonstelling gehouden werd. Op die tentoonstelling, die in enkele dagen tijds honderdduizenden bezoekers getrokken heeft, was ook een uitstekend ingerichte afdeeling boschbouw te zien. Niet alleen had het Staatsboschbeheer voor een uitgebreiden „stand" met kaarten, statistieken en materiaal zorg gedragen, doch ook de Deense Heidemaatschappij, de Plantenziektenkundige Dienst, de Koninklijke Jachtvereeniging, fabrieken, enz. De buitenlandsche gasten werden tijdens de rondwandeling op de tentoonstelling vergezeld door eenige Deense houtvesters, die volkomen op de hoogte waren van hetgeen daar te zien was. Dit vergemakkelijkte het bezoek wel in hooge mate, daar het anders volkomen onmogelijk zou zijn geweest, in een paar uur tijds een overzicht te verkrijgen van die tentoonstelling.

Dien avond te 8 uur had het officiële diner plaats in het bovengenoemde restaurant „Nimb", waar in opgewekte stemming genoten werd van een' keur van spijzen en dranken.

Ook aan dezen feestmaaltijd voelden velen zich geroepen, woorden van dank, waardeering en bewondering te uiten voor de jubileerende Deensche Boscbouwvereëning. De vertegenwoordigers uit Duitschland, Engeland en Frankrijk verzochten mij een uurtje voor den aanvang van het diner, om mede namens hen een woord van dank te spreken voor al het genotene gedurende de laatste dagen en voor de buitengewone gastvrijheid, waarmede wij ontvangen waren.

Ik sprak als volgt :

„Dieser Tag, Herr Vorsitzender, wird Ihnen und allen Mitgliedern des Dänischen Forstvereins wohl grosse Freude machen, schliesst er doch eine Periode grosser Anstrengung und intensiver Tätigkeit ab. Mit diesem Tage fängt zugleich eine neue Periode an, in der man auf dem eingeschlagenen Wege weitere Fortschritte machen kann. Ein Festtag wie der heutige macht uns nachdenklich und veranlasst uns, die Bilanz des bisher Erzielten zu ziehen.

Die bisher erzielten Resultate können uns als Vertreter verschiedener fremder Länder nicht genau bekannt sein. Es war daher ein sehr guter Gedanke von Ihnen, Vertreter ausländischer Forstvereine einzuladen, an Ihrem Feste teilzunehmen und denselben bei dieser Gelegenheit zu zeigen, was auf forstwissenschaftlichem Gebiete in Dänemark erreicht worden ist. Gestern haben wir eine äusserst wichtige und lehrreiche Exkursion gemacht, heute haben wir auf der Landwirtschaftsausstellung einen Einblick bekommen in das, was im ganzen Lande auf diesem Gebiete geleistet wird. Wir haben noch mehr empfunden, und das ist die herzlichste Gastfreundschaft, womit Sie uns alle aufgenommen haben. Keine Mühe war Ihnen dabei zu gross. Eine Reihe dänischer Herren war immer wieder bereit, in verschiedenen Sprachen alles zu erklären, was für uns wichtig und interessant war.

Im Namen der deutschen, englischen und französischen Gäste und in meinem eigenen Namen als Vertreter der Niederlande beehre ich mich, Ihnen, verehrter Herr Präsident, unseren allerherzlichsten Dank auszusprechen für alles, was Sie uns geboten haben.“

Tijdens het dessert werden aan de ruim 150 aanwezigen vrijkaarten verstrekt voor „Tivoli“ en „De Arena“. De gedachte van het Bestuur, om het nuttige met het aangename te vereënen, werd in hooge mate geapprecieërd. In Kopenhagen te zijn geweest en „Tivoli“ niet gezien te hebben, is dan ook eigenlijk niet goed denkbaar.

Den volgenden ochtend had de reeds genoemde excursie naar het Landgoed „Bregentved“ plaats, waarvan wij te 6 uur in den namiddag in Kopenhagen terug waren. Afscheid werd genomen van onze gastheeren, van de buitenlandsche vertegenwoordigers, den Directeur van het Staatsboschbeheer

en voorts van de tallooze houtvesters en leden der Deensche Boschbouwvereniging, wien gedurende de excursiedagen geen moeite te veel was geweest om ons een indruk te geven van den Deenschen boschbouw. Op deze plaats wensch ik den dank, uitgesproken aan den feestdich, te herhalen en er bij te voegen, dat de herinnering aan de beide excursies en de feestelijkheden ontuitwischbaar in mijn gedachte ligt. De hartelijkheid en groote gastvrijheid der Denen hebben diepen indruk op mij gemaakt.

Driemaal hoera voor het Deensche volk en in het bijzonder voor de Deensche Boschbouwvereniging!

Mij wachtte den volgenden dag nog een aangename verassing, nl. doordat de Inspecteur van het Staatsboschbeheer, de Heer Gram en Mevrouw Gram (ik kende hen van het Intern. Boschbouw-congres te Boedapest) mij uitnoodigden voor een autotocht over Seeland. De tocht bracht mij in het Noordelijk gedeelte van het eiland, waardoor ik gelegenheid had, nog eenige van de mooiste Deensche beukenwouden te zien.

Nadat ik Zondagochtend 26 Juni behouden was thuisgekomen, meende ik goed te doen, een brief te richten tot den Voorzitter der Deensche Boschbouwvereniging, om nogmaals mijn dank uit te spreken voor de mooie dagen, in Denemarken doorgebracht. De inhoud van dien brief luidde als volgt:

Hochverehrter Herr De Neergaard,

Gesternmorgen langte ich wohlbehalten wieder zu Hause an. Die erste Arbeit soll heute sein, Ihnen und allen Mitgliedern des Dänischen Forstvereins meinen herzlichsten Dank zu sagen für die schönen Tage, in Ihrer Heimat verlebt. Mit grossem Interesse habe ich die Exkursionen mitgemacht, in bester Stimmung habe ich an Ihren Festlichkeiten teilgenommen; von allem und jedem habe ich die schönsten Erinnerungen mit nach Hause genommen.

Unser Minister-Präsident, Herr Dr. Colijn, hat damals, als der Riesendeich, der die Zuiderzee von der Nordsee abschloss, fertig kam, eine grosse Rede gehalten und dabei die äusserst wichtigen Worte gesprochen: „Ein Volk, das lebt, baut an seiner Zukunft“. Von diesem Gedanken was ich erfüllt, als ich vorige Woche mit Ihren Mitgliedern in den dänischen Wäldern war. Dänemark lebt, weil es so tüchtig an den Wäldern, also an der Zukunft, baut.

Zum Schluss herzlichsten Dank für alle Gastfreundschaft, womit Sie und alle anderen Mitglieder des Dänischen Forstvereins uns alle aufgenommen haben. Keine Mühe war Ihnen dabei zu viel. Ich beehre mich, Ihnen, verehrter Herr Präsident, nochmals meinen herzlichsten Dank zu bezeugen für alles, was Sie uns geboten haben.